

کافه نظر

کرد: از بنیاد سینمایی فارابی گرفته تا دفاتر انجمن سینمای جوانان، از اتحادیه ناشران گرفته تا انتشاراتی‌هایی که هر یک به نوبه خود برای این روز خاص برنامه‌ای فراهم کرده‌اند. اما چرا کتاب؟ و چرا فراخوان کتاب‌خوانی؟ از دو هنرمند پرسیده‌ایم که کتاب چرا و چگونه می‌تواند زندگی ما را در بستر جامعه، تغییر دهد:

کتاب نجات‌مان می‌دهد

هانیه توسلی ◀ بازیگر سینما

متأسفانه در کشور ما آن قدر مشکلات متعددی سر راه چاپ و انتشار کتاب از یک سو و کتاب‌خوانی مردم از سوی دیگر، وجود دارد که فراخوان‌های این چنینی حتی در صورت تأثیرگذاری هم، به نوعی باز سطحی و کوتاه‌مدت هستند. اما شاید همین فراخوان که اتفاقاً چند سالی است از سوی آقای مسجدجامعی در حال تکرار شدن است، بتواند به این سطح، عمق ببخشد و شهروندان بیشتری را با مقوله کتاب و کتاب‌خوانی درگیر کند. اگر نیت چنین فراخوان‌هایی سوق دادن جامعه به سوی مطالعه است، باید با فرهنگ‌سازی همراه شود. کتاب از معدود کالاهایی است که باید هر لحظه در تبلیغ آن کوشید و این کوشش، نباید فقط به نصب تابلوهای تبلیغاتی در خیابان‌ها محدود شود. از زمانی که بچه‌ها به مدرسه می‌روند، آنها را با کتاب آشنا کنیم تا این آشنایی، به صورت یک الفت عمیق، در سنین رشد و بزرگسالی، همراه‌شان باشد. در عصری که زندگی مدرن در همه وجوه روزمرگی ما جا باز کرده و انواع تکنولوژی‌ها آمده‌اند تا کتاب‌خوانی آنلاین و راحت شود، باید یاد مردم بیاوریم که کتاب واقعی را دوست داشته باشند؛ حتی اگر عادت کنند به خواندن کتاب از طریق گوشی‌ها و تبلت‌هایشان، باز هم توانسته‌ایم کاری ریشه‌ای انجام دهیم و دوستی مردم را با کتاب قوام ببخشیم. این روزها، در جامعه چیزهایی می‌بینید که نشان از خلا فرهنگی ما دارند؛ لحن برخی مردم در شبکه‌های اجتماعی، مدل حرف‌زدن آنها با همدیگر در خیابان‌ها، فرهنگ ترافیک، فرهنگ زندگی در شهری با هوای آلوده‌اش، همه و همه نشان از جای خالی کتاب در زندگی روزمره همه ما دارد. دامن نرود که جامعه کتاب‌خوان، جامعه فرهنگ‌محورتری است از جامعه‌ای که در آن کتاب کم خوانده می‌شود. پس شاید بشود خلا فرهنگی را که در همه بخش‌های زندگی ما نشانه‌ای به جا گذاشته، با کتاب‌خواندن از بین برد یا کم‌رنگ کرد. شاید حتی روزی برسد که همین کتاب‌ها، بتوانند از ما در برابر مشکلات اجتماعی، فردی و فرهنگی مراقبت کنند.

احمد مسجدجامعی به راه افتاده و در سال‌های گذشته با استقبال چشمگیری از سوی اهالی فرهنگ، هنر، سیاست و عموم مردم همراه بوده، فردا (پنجشنبه، ۲۷ آبان) در سراسر کشور برگزار می‌شود و هنرمندان فراوانی برای شرکت در آن، اعلام حضور کرده‌اند. به این فهرست بلندبالا، باید نهادهای صنفی و نیمه‌دولتی را هم اضافه

فردا برای کتاب‌گردی می‌آییم

شرق: رضا کیانیان، کامبیز درم‌بخش، حسین پاکدل، زهرا اشراقی، رسول یونان، رامبد جوان، لیلی رشیدی و... تنها بخشی از چهره‌هایی هستند که قرار است روز پنجشنبه در پاسخ به فراخوان کتاب‌گردی به کتاب‌فروشی‌های شهر بیایند. سومین دوره پویش کتاب‌گردی که به ابتکار

مسئولان پیشگام کتاب‌خوانی باشند

محمد سریر ◀ عضو هیأت‌مدیره خانه موسیقی

امسال هفته کتاب و کتاب‌خوانی درست مصادف شده است با هفته هوای آلوده تهران و شاید این هم بهانه‌ای باشد روی بهانه‌های دیگر ما برای کتاب نخریدن و کتاب نخواندن. اصولاً سنت مطالعه و حضور هنر در زندگی جاری مردم، به‌عنوان یک امر جنبی، در کشور ما سابقه چندانی ندارد و اگر در حوزه‌های مختلف هنر و مطالعه، اتفاقی برخی مشتاقانه علاقه‌ای نشان می‌دهند، صرفاً جنبه تصادفی دارد و خارج از آن، به‌ندرت افرادی را می‌بینیم که به هنر و کتاب‌خوانی توجه داشته باشند. از سوی دیگر، زندگی امروز به‌قدری دچار پیچیدگی شده است که همه خود را از ارتباط با کتاب و هنر، مبرا می‌دانند و حالا که ورود تکنولوژی‌های نوین هم مزید بر علت شده، دیگر اشتیاق به خواندن و گوش دادن و دیدن آثار هنری کمتر از گذشته نیز شده است. در میان مسئولان هم، کمتر مسئولی را می‌بینیم که زندگی کاری‌اش محدود به زمانی باشد که در محیط کاری خود سپری می‌کند و شاید کارایی نداشتن سیستم اداری در کشور از یک سو و پراکندگی سلسله‌مراتب اداری از سوی دیگر، باعث شده فرصت فراغت آنها به جای مصروف شدن در حوزه هنر، صرف حل مشکلات کاری و اداری شود. البته اینها فقط در حوزه مطالعه است؛ چراکه در حوزه هنر، به‌خصوص در بعضی از هنرها، ارتباط مسئولان با یک هنر خاص، در قدیم جلوه چندان خوبی نداشت و اگر مسئولی می‌گفت مثلاً به موسیقی علاقه‌مند است، با اما و اگرهای بسیاری مواجه می‌شد. البته وضع در دهه اخیر تا حدودی تغییر کرده و مسئولان تحت‌تأثیر نسل جوان، هنر را تا حدودی به منازل خود برده‌اند که این مسئله را فارغ از توجه به کیفیت آن، می‌توان به‌لحاظ کئی ستایش کرد؛ اما هنوز شرایط ما را در مسئله مطالعه و توجه به هنر، نمی‌توان با کشورهای پیشرفته شرق و غرب مقایسه کرد؛ چراکه در آنها هیچ شهروندی، حتی از خیر یک دقیقه زمان هم بی‌مطالعه نمی‌گذرد.

تجربه دیگران

آلودگی هوا و سیگارهای آلوده

و لب‌هایش به من و پرستار اشاره می‌کند که یک سیگار بکشد. در شرایطی که براساس آمار منابع گوناگون، بالغ بر ۱۵ تا ۱۸ میلیون نفر در ایران سیگاری هستند. تابه‌هایی را از حضور دو مرحوم، حجازی و پورحیدری، بر نیمکت استقلال به خاطر می‌آورم. این تنها یکی از ده‌ها عارضه‌ای است که کشیدن سیگار می‌تواند برجای بگذارد. سونامی خاموش مصرف دخانیات و آسیب‌های پرهزینه و جبران‌ناپذیر آن را جدی‌تر بگیریم.

تمام می‌شود. سر را که بالا می‌آورم، برادرش را می‌بینم که مانند کودکی گریه می‌کند و بازوان تحیف مرد را نشان می‌دهد. تخت هفت، آقای ۶۷ ساله با بیماری انسدادی مزمن راه‌های هوایی به دنبال مصرف سیگار. ۹ روز از بستری بیمار گذشته و به دنبال بهبودی نسبی، درحال‌حاضر در حال دریافت اکسیژن با دستگاه تهویه غیرتهاجمی است. حالش را می‌پرسم؛ او درحالی‌که سر را به نشانه رضایت نسبی تکان می‌دهد، با حرکت دست

سیدحسین مهرآوران؛ پنجاه‌وسه ساله است، با سابقه سرطان ریه از دو سال قبل و شرح حال دریافت شش نویت شیمی درمانی. به‌دلیل ضعف، بی‌حالی و تشدید تنگی‌نفس از طریق همسر و برادرش به بیمارستان آورده شده است. به همراه دستیاران داخلی و دانشجویان بر بالینش حاضر می‌شویم تا او را ویزیت کنیم. مردی میانسال و بلند قامت، با سابقه مصرف روزانه یک پاکت سیگار به مدت سسی سال. معاینه‌ام

شرق روزنامه

www.sharghdaily.ir

چهارشنبه ۲۶ آبان ۱۳۹۵ • ۱۶ صفر ۱۴۳۸ • ۱۶ نوامبر ۲۰۱۶ • سال چهاردهم • شماره ۲۷۲۱ • صفحه اذان ظهر تهران ۱۱:۴۹ • اذان مغرب ۱۷:۱۶ • اذان صبح فردا ۵:۱۵ • طلوع آفتاب ۶:۴۲

روزنامه‌فردا

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

مهدی عزیزی

ماجرای عشق و عاشقی میدون

رابطه فضای امنیتی و دَرِ خیارشور

پوریا عالمی

• علی مطهری، نایب‌رئیس مجلس- با اشاره به پرونده پروژه شانددیز و تجمع مال‌باختگان- از ما، وزیر کشور، بابای سوفیا و دیگر اندیشمندان پرسید: «چرا تا موضوعی در کشور امنیتی نشود، مورد بررسی قرار نمی‌گیرد؟» به همین مناسبت ما مجبوریم سؤال این بزرگوار را پاسخ دهیم چراکه از قدیم گفتند ندانستن عیب نیست، نپرسیدن عیب است.

روش شخصی: بابای ما هم کوشش بدهکار انتقادهای ما نیست؛ مثلاً وقتی ما توی آشپزخانه بابامان را صدا می‌زدیم که بابا... بابا... بیا این در خیارشور رو باز کن، بابای ما می‌گفت الان میام. این الان آمدنش ممکن بود یک هفته طول بکشد و نیاید. ما هم برای اینکه بتوانیم بابامان را به‌عنوان مسئول پاسخ‌گوی منزل به صحن علنی آشپزخانه بکشانیم تا در خیارشور را برای ما باز کند، مجبور بودیم فضا را امنیتی کنیم و داد بزنیم: بابا... بابا... بوی گاز می‌داد... الان امنیتمان به خطر می‌افتد و خانه منفجر می‌شود. (نتیجه: بابای می‌آمد مسئله امنیتی را بررسی کند، می‌دید خبری نیست در خیارشور را باز می‌کرد).

روش ناموسی: حمام خانه ما یا آتش سرد بود یا پکوه داغ می‌شد و همه مواضع سراسری ما را از بالا تا پایین می‌سوزاند. بابای ما به‌عنوان مسئول پاسخ‌گو حال نداشت یکی را بیاورد تا موتورخانه را بررسی کند. اعتراضات ما را هم دایورت کرده بود روی تلفن همراهش. به‌همین‌منظور خواهر ما هر وقت می‌رفت حمام و آب داغ نمی‌شد، بابای مسئول ما را صدا می‌کرد که طبیعتاً بابا از جاش جنب نمی‌خورد. بعد خواهر ما پکوه فضا را امنیتی می‌کرد و جیغ می‌زد: سوسک... سوسک... (بابای ما هم که می‌دید فضا امنیتی است و الان آبروش در ساختمان می‌رود، می‌دوید سمت حمام که سوسک را بکشد، منتها می‌دید سوسک نیست، می‌رفت با شیر موتورخانه رو می‌رفت تا آب گرم شود).

وصیت: سوفیا...ای عشق من... علی مطهری حق دارد. بابای تو مدت‌هاست خواستکاری من از تو را بررسی نمی‌کند. باید بیایم جلو درتان و دادوهوار راه بیندازم تا فضا امنیتی شود و بابات من را بررسی کند؟ هان؟ آره؟ به زبان آدمیزاد متوجه نمی‌شود؟

سامسونگ

SAMSUNG

خنک‌کنندگی دوقلو = عدم تداخل بو

با فناوری انحصاری Twin Cooling Plus™ ظرفیت یخچال را کم و زیاد کنید.

RT820
RT840
RT860

فقط با ضمانت **سام**
سرویس ۰۲۱-۸۲۵۵

شرایط استفاده	حالت معمولی	حالت اول یخچال اضافه	حالت دوم کمترین مصرف انرژی	حالت سوم سفر	حالت چهارم یخچال کوچک
تصویر					
فریزر یخچال	فریزر یخچال	یخچال یخچال	خاموش یخچال	فریزر خاموش	یخچال خاموش
فضای استفاده	-	(۳۵% ↑)	-	-	(۶۵% ↓)

OFF خاموش یخچال فریزر

